

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 10C/73/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716202381
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Bureš
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8716202381.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Richardom Burešom v právnej veci žalobcu: D. Q., nar. X.X.XXXX, bytom P. XXX, U., právne zastúpený PUCHALLA, SLÁVIK & partners, s.r.o., Kmeťova 24, Košice, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 399,75 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 399,75 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 1.3.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 15.3.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na vrátenie bezdôvodného obohatenia za navyše zaplatené sumy zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.11.2013, a to vo výške 399,75 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 1.3.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch má spotrebiteľský úver obligatórne náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), y) citovaného zákona, ktoré v zmluve o revolvingovom úvere absentujú, a preto je táto zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným bezúročná a bez poplatkov. Podľa žalobcu v zmluve o revolvingovom úvere chýbajú viaceré podstatné náležitosti. V zmluve nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti úveru, tiež nie je určená výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a z obsahu zmluvy nie je zrejmé, aká časť splátky sa započítava na istinu, úroky a iné poplatky. V zmluve o revolvingovom úvere nie je skutočná hodnota RPMN po započítaní všetkých nákladov spotrebiteľského úveru, vrátane odplaty za poskytnutie dohodnutej služby, po započítaní ktorej dosahuje RPMN až 92,98 %. Žalobca ďalej tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere, nebola žalobcom individuálne dojednaná a žalobca nemohol ovplyvniť ich obsah, pretože zmluva bola formulárove pripravená. V tejto dohode si žalovaný dojednal neprimeranú výšku poplatku za poskytnutie služby, a to vo výške 14,38 % zo sumy poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 215,75 eur. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere žalovaný poskytol žalobcovi úver 1.500 eur s ročnou úrokovou sadzbou 70,01 % , ktorá je 5-násobne vyššia ako priemerná úroková sadzba, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Na základe týchto skutočností je podľa žalobcu zmluva o poskytnutí úveru 1.500 eur bezúročná a bez poplatkov. Žalovaný reálne vyplatil žalobcovi len sumu 1.284,25 eur, pretože sumu úveru 1.500 eur znížil o poplatok za poskytnutie služby v sume 215,75 eur, na ktorú ale žalovaný nemal nárok. Žalobca žalovanému zaplatil celkom sumu 1.684 eur (1.680,97 eur + 3,03 eur). Zaplatený rozdiel oproti reálne vyplatenej sume žalobcovi vo

výške 1.284,25 eur činí 399,75 eur a žalobca žiada vrátiť túto sumu titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a § 456 OZ. Vo výzve na zaplatenie pohľadávky pred podaním žaloby z 22.2.2016 poskytol žalobca žalovanému lehotu na zaplatenie do 29.2.2016, ktorú žalovaný nedodrжал, preto si žalobca uplatňuje od nasledujúceho dňa, t.j. od 1.3.2016 ročný úrok z omeškania vo výške 5,05 % zo žalovanej sumy až do zaplatenia. Zároveň žalobca poukázal na rozhodnutia v obdobných súdnych konaniach a to: na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 9Co/323/2014 a 10Co/862/2014, na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20C/200/2014, na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 7Co/220/2014, sp. zn. 17Co/183/2014 a sp. zn. 15Co/70/2015 a na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 5Co/584/2014.

2. Súd doručil žalobu na vyjadrenie žalovanému. Žalovaný vo svojom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť a uviedol, že Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.11.2013 (ďalej Zmluva) pozostáva z ustanovení nachádzajúcich sa na prednej (lícnej) strane listiny, zmluvných dojednaní na zadnej (rubovej) strane listiny a príloh, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Právny poriadok výslovne predpokladá to, že časť zmluvy je určená odkazom na obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Aj podľa právnej praxe "Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom." V tomto prípade je Zmluva tvorená ustanoveniami na listine označenej ako Zmluva o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami a oznámením veriteľa o schválení úveru. K takémuto záveru dospel aj Krajský súd v Prešove, ktorý v rozsudku č. k. 13Co/111/2014-166 ohľadne oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy súd uviedol: V zmysle čl. 7 zmluvných dojednaní (čl.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Z textu Zmluvy, bodu 13., vyplýva, že zmluvné dojednanie sú nielen neoddeliteľnou súčasťou (čo do právnej povahy), ale sú súčasťou aj zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia Zmluvy. K tvrdeniu žalobcu o neuvedení doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti žalovaný uvádza, že podľa článku 9, ods. 9.1. zmluvných dojednaní je Zmluva uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou a zo znenia tohto článku je zrejmé, že Zmluva obsahuje údaj o dobe trvania. Ďalej z ustanovenia článku 4, ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky revolvingu resp. revolving podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Pojem termín konečnej splatnosti nie je požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie dátum. Žalovaný poukazuje aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Zmluva obsahuje určenie termínu konečnej splatnosti viacerými spôsobmi: určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, spôsobom podľa článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktorý je súčasťou Zmluvy ako takej, nielen akceptáciou návrhu na uzavretie Zmluvy. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam bol v prípade predmetnej zmluvy termínom konečnej splatnosti dátum 8.5.2019. K tvrdeniu žalobcu, že Zmluva neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splatnosti splátok žalovaný uviedol, že Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (80,37 eur), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - 1. deň v mesiaci, uvedené v Oznámení Veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi, ako aj v Splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (18 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva tak jednoznačne obsahuje náležitosť aj podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Ustanovenia zákona č.129/2010 Z. z. sú výsledkom implementácie Smernice Rady 2008/48, je dôležité a podstatné vychádzať pri výklade § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. aj z jej ustanovení. Osobitne to určuje ako povinnosť aj článok 22 odstavec 1 smernice. Podľa článku 10, ods. 1 písm. h) spomenutej smernice má zmluva obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Skutočnosť, že tvrdenia žalovaného ohľadne nedostatkov v zmluve sú nesprávne, je možné podporiť aj poukázaním na fakt vyplývajú z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. ako to prezentuje žalobca, predstavuje v podstate požiadavku, aby sa v Zmluve o úvere uvádzala amortizačná tabuľka. Tou je (§ 9 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z.) tabuľka, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej

sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady. Podotýka ale, že taký právny záver vyslovil aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. K tvrdeniu žalobcu o nesprávne určenej RPMN, do ktorej nebol započítaný poplatok podľa Dohody o poskytnutí služby uviedol, že tvrdenie je nepravdivé. Podľa žalovaného v zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení ku dňu 22.11.2013: celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Podľa ustanovenia § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V prípade Zmluvy predstavuje celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť, výška splátky 80,37 x počet splátok 42, čo predstavuje 3.375,54 eur. Vychádzajúc zo znenia písm. g) by podľa žalovaného započítaním odplaty za poskytnuté služby podľa Dohody o poskytnutí služby bod 8 Zmluvy do celkovej RPMN došlo k porušeniu zákona. Služba v zmysle Dohody o poskytnutí služby je voliteľná a ak by ju žalobca nepodpísal, táto by nikdy nevznikla. Preto by započítaním poplatku za túto službu bola do výpočtu celkových nákladov započítané náklady, ktoré nepredstavujú podmienku na získanie úveru. Žalovaný v tomto smere poukázal aj na záver Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/5/2016. Vzhľadom k tomu, že Dohoda o poskytnutí služby predstavovala fakultatívne dojednanie, je vylúčené, aby nezapočítanie poplatku do RPMN malo spôsobiť nesprávnosť tohto údaja, nakoľko ani nemohol byť zahrnutý do vzorca výpočtu. K tvrdeniu žalobcu o Dohode o poskytnutí služby, ktorá nebola individuálne dojednaná, a teda je neprijateľnou podmienkou Zmluvy, žalovaný uvádza, že tvrdenie je nevierohodné a žalobca neuviedol žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorou by preukázal svoje tvrdenie. Dohoda o poskytnutí služby (ďalej len Dohoda) je samostatným právnym úkonom, ktoré vzniká nie je podmienkou pre vznik Zmluvy a má povahu individuálneho dojednania. Individuálne dojednanie znamená v spotrebiteľskom práve nielen reálnu možnosť spotrebiteľa určitú podmienku formulačne ovplyvniť, ale predovšetkým možnosť spotrebiteľa dosiahnuť, že takáto podmienka sa nestane súčasťou jeho vzťahu s dodávateľom. Dohoda je osobitne podpísaná a dlžník pri podpise žiadosti o uzavretie Zmluvy nepodpisuje automaticky Dohodu. Dohoda bola v predmetnom prípade uzavretá dňa 26.11.2013, na jej základe došlo k úhrade dojednanej odplaty a žalobca ani následne nereklamoval uzavretie tejto dohody. Podľa § 53 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretiu Zmluvy: Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak neboli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Predmetná odplata podľa Dohody je cenou plnenia, čiže z hľadiska citovaného zákonného ustanovenia úvaha o neprijateľnosti dojednania o tejto odplate je vylúčená. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o výške úrokovej sadzby. Zmluva bola medzi sporovými stranami uzavretá v roku 2013. Úverová zmluva, kam patrí aj zmluva uzavretá medzi účastníkmi, sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami OZ. Prednostné použitie OZ na spotrebiteľské vzťahy bolo totiž do OZ zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. a účinné od 1.4.2015. Na uzavreté zmluvy sa preto môžu použiť len tie predpisy z OZ, ktoré v roku 2013 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. Úprava výšky úrokov pre úverovú zmluvu je uvedená v § 502 Obchodného zákonníka. Podľa daného ustanovenia, ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Z uvedeného vyplýva, že argument žalobcu zneplatňujúci dojednanie o úrokovej sadzbe ako celku je nielen nedôvodný, ale v rozpore s ustanoveniami zákona. Poukázal na skutočnosť, že v zmysle § 502 Obchodného zákonníka nie je v prípade úverovej zmluvy podľa zákona možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate ani v prípade, ak by tieto boli v rozpore so zákonom. Právna norma jednoznačne určuje iný následok, ako sa navrhuje podaným návrhom. Samotná výška odplaty (úrokov) bola v čase uzavretia Zmluvy upravená v § 53 ods. 6 OZ. Uvedené ustanovenie teda predstavuje "zákon", na ktorý sa odvoláva spomenutý § 502 Obchodného zákonníka. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola teda k obdobiu uzatvorenia zmluvy, t.j. k 26.11.2013 upravená v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 OZ, podľa ktorého, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je

poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 OZ vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (teda okrem úroku aj prípadne ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má zaplatiť s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné a teda predpokladom pre získanie úveru). Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotu priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatom, vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu) je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR. Tá bola pre zmluvu vo výške 45,94 %. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala - za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25 - 27 %.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k tvrdeniam žalovaného uviedol, že tvrdenie žalovaného o skutočnosti, že Zmluva obsahuje údaje o dobe trvania a konečnej splatnosti, nakoľko tieto sú uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, je nesprávne. V predmetnom prípade je spotrebiteľskou zmluvou Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere. Nakoľko Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi je z iného dátumu, nie je možné ho považovať za súčasť resp. prílohu Zmluvy. Žalobca nemal možnosť v deň podpísania Zmluvy oboznámiť sa s Oznámením o schválení úveru dlžníkovi, ergo táto listina sa pri podpise Zmluvy vôbec nedostala pri podpise Zmluvy do je dispozičnej sféry. Žalobca tak nemal možnosť participovať sa na dojednávani tam uvedených skutočností, ktoré sú obligatónnymi náležitosťami v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, a ktoré absentujú v samotnej Zmluve. Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi je iba jednostranným prejavom vôle veriteľa o schválení výšky úveru, s ktorým žalobca neprejavil súhlas svojím podpisom. Žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/90/2015 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/177/2014. Vo vzťahu k tvrdeniu o ďalšej chýbajúcej obligatórne náležitosti Zmluvy, a to neuvedeniu údajov o počte, výške a termínoch splátok, ktoré žaloba už rozviedol vo svojej žalobe, doplnil rozhodnutia súdov, ktorého jeho tvrdenie podporujú. Krajský súd v Prešove sp. zn. 6Co/155/2014 zo dňa 25.6.2015, sp. zn. 9Co/153/2014 zo dňa 19.1.2016, sp. zn. 2Co/276/2014 zo dňa 26.8.2015, Krajský súd v Žiline sp. zn. 7Co/694/2015 zo dňa 27.1.2016. Žalobca ďalej k tvrdeniu o nesprávnom postupe žalovaného pri výpočte RPMN nezapočítaním poplatku za službu podľa Dohody poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/862/2014 zo dňa 25.6.2015. Žalobca k tvrdeniu žalovaného, že pri skúmaní primeranosti výšky úrokov nie je možné porovnávať úrokové sadzby bankových a nebankových subjektov, uviedol, že toto tvrdenie neobstojí vzhľadom na rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky napr. Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 5Co/584/2014 zo dňa 24.9.2014, Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 5Co/583/2014 zo dňa 20.5.2015. K hodnoteniu Dohody ako neprijateľnej zmluvnej podmienky žalobca doplnil, že táto Dohoda nebola individuálne dojednaná. Žalobca nemal možnosť ovplyvniť jej obsah a podpis Zmluvy ako celku vrátane Dohody bol podmienkou poskytnutia úveru zo strany žalovaného. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 27.1.2016 zo dňa 15Co/261/2015.

4. Žalovaný dňa 23.1.2018 k vyjadreniu žalobcu uviedol, že Oznámenie veriteľa o schválení úveru predstavuje dokument, ktorý má len informatívnu povahu a je potvrdením už dojednaných náležitostí medzi zmluvnými stranami, ktoré sú dohodnuté už v samotnej Zmluve, a neobsahuje žiadne nové skutočnosti. Žalovaný znovu zdôraznil, že žiadny zákon platný a účinný v Slovenskej republike a rovnako ani predpis újného práva neurčuje nejaké rozdelenie splátok tak, ako to uvádza žalobca. Poukazuje na právo spotrebiteľa žiadať amortizačnú tabuľku, ktoré by zákonodarca neupravoval ako jeho osobitné právo, ak by mal dodávateľ povinnosť priamo v spotrebiteľskej zmluve uviesť členenie každej splátky. Žalovaný poukazuje aj na názor Národnej banky SR prijatý po rozhodnutí Súdneho dvora EÚ C-42/15. Vo vzťahu k uzavretiu Dohody žalovaný zopakoval, že jej uzavretie nebolo podmienkou pre uzavretie Zmluvy, preto sa odplata podľa tejto Dohody nezapočítava do výpočtu RPMN ako to aj konštatoval Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/5/2016-14.

5. Žalobca na pojednávaní na žalobe trval. Poukázal na dôvody žaloby a žiadal žalobe vyhovieť. Uplatnil si trovy konania.

6. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, svoju neprítomnosť ospravedlnil.

7. Súd vykonával dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to so Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDITI Slovakia, s.r.o., Oznamením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, Prehľadom úhrad realizovaných z titulu poskytnutého úveru a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Dňa 22.11.2013 žalobca podpísal Žiadosť o poskytnutie úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou žiadal žalovaného po poskytnutie úveru vo výške 1.500 eur, pri splatnosti (počte splátok) 42, mesačnej splátky 80,37 eur, celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 eur, predpokladanej RPMN 70,01 %, ročnej úrokovej sadzbe 70,01 %, pri priemernej RPMN 45,94 %, poskytnutej čiastke revolvingu 790,84 eur, celkovej čiastke revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 eur, predpokladanej RPMN pri poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21 %. V bode 8. Zmluvy dlžník podpísal Dohodu o poskytnutí služby, ktorou žalovaný umožní odklad maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru pri práceneschopnosti za poplatok určený žalovaným vo výške 215,75 eur a za odklad splátok revolvingu, ak bude poskytnutý, 112,08 eur. Podľa bodu 8.4. Dohody bolo dohodnuté medzi stranami započítanie pohľadávky žalovaného na zaplatenie tohto poplatku voči pohľadávke žalobcu na poskytnutie úveru. Dňa 26.11.2013 žalovaný ako veriteľ podpísal Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, kde uviedol ako údaje o schválenom úvere: výška úveru 1.500 eur, splatnosť 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 80,37 eur, dátum splatnosti prvej splátky 1.1.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 1.6.2017, periodicita splácania úveru mesačná, celkovej výške úveru 1.500 eur, RPMN úveru 69,06 %, priemernej RPMN 45,94 %, schválenej výške revolvingu 902,92 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 902,92 eur, výške mesačnej splátky po vykonaní revolvingu 80,37 eur, RPMN po vykonaní revolvingu 70,01 %, úverový limit 1.500 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 eur, Odplata za poskytnutie služby 215,75 eur, ročnej úrokovej sadzby úveru 70,01 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 1.928,88 eur, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %, dátum platnosti a účinnosti Zmluvy 26.11.2013. Na základe Zmluvy bolo žalobcovi žalovaným skutočne vyplatených 1.284,25 eur (1.500 eur - 215,75 eur). Žalobca uhradil žalovanému celkovo 1.684 eur.

9. Podľa § 37 ods. 1 OZ účinný k 26.11.2013, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

10. Podľa § 52 ods. 1 OZ účinný k 22.11.2013, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 OZ účinný k 22.11.2013, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 52 ods. 3 OZ účinný k 22.11.2013, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 OZ účinný k 22.11.2013, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného k 22.11.2013, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 2 OZ účinného k 22.11.2013, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

16. Podľa § 53 ods. 3 OZ účinného k 22.11.2013, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 5 OZ účinného k 22.11.2013, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinný k 22.11.2013 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinný k 22.11.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinný k 22.11.2013, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., účinný k 22.11.2013, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., účinný k 22.11.2013, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajovo spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

23. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

25. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

27. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

28. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd zistil, že: zmluva uzavretá medzi stranami je zmluva spotrebiteľská, keďže žalobca ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania spotrebiteľský úver žalovanému ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu. Predtlač formulára mal žalobca už pripravenú, dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného a žalovaný nemohol obsah tejto zmluvy žiadnym spôsobom ovplyvniť. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach

a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Z obsahu Zmluvy vyplýva, že v čase, keď ju podpisoval žalobca ako spotrebiteľ, nebola v nej uvedená končená splatnosť úveru t.j. dátum splatnosti poslednej splátky úveru, ani termín splatnosti jednotlivých splátok. Tieto údaje doplnil žalovaný až v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi dňa 26.11.2013, kde uviedol dátum splatnosti poslednej splátky 1.6.2017, periodicitu splácania úveru - mesačná, ako aj splatnosť každej ďalšej splátky úveru k 1. dňu v mesiaci. Takýto postup uzatvárania Zmluvy vyplýva z bodu 2 Zmluvných dojednaní, kde je stanovené, že dlžník súhlasí s tým, aby veriteľ jeho žiadosť o poskytnutie úveru posúdil podľa jeho schopností splácať úver a následne upravil parametre požadovaného úveru. Až takto posúdené a upravené podmienky sú tými podmienkami, s akými je úver dlžníkovi nakoniec poskytnutý. Tieto konečné podmienky (parametre) však nie sú známe v čase, keď zmluvu podpisuje dlžník - spotrebiteľ, ale až v oznámení, ktoré vystavuje veriteľ - dodávateľ. Žalovaný svoju procesnú obranu založil na tvrdení, že Oznámenie je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, ako je to upravené v bode , z čoho vyplýva, že Zmluva má všetky náležitosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z. z. S týmto tvrdením žalovaného by sa bolo možné stotožniť len za podmienky, že účinnosť Zmluvy a Oznámenia by bola viazaná na akceptáciu, napríklad podpísaním, podmienok uvedených v Oznámení samotným dlžníkom. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi Krajského súdu v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 6Co/90/2015 zo dňa 29.4.2015, ako aj Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/177/2014 zo dňa 23.9.2015, sp. zn. 18Co/178/2014 zo dňa 23.9.2015, sp. zn. 17Co/296/2015 zo dňa 21.4.2016. Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 6Co/90/2015 zo dňa 29.4.2015 konštatuje: „Údaje určujúce základné parametre poskytnutého spotrebiteľského úveru požadované kogentnými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch musia byť v zmluve definované jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom tak, aby mal spotrebiteľ možnosť jednoducho zistiť, aká je výška úveru, prípadne aj dojednaného revolvingu, výška úrokovej sadzby, odmeny ročne percentuálnej miery nákladov atď. Pokiaľ spomínané podstatné náležitosti zmluvy obsahovalo až neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru a toto nebolo podpísané dlžníkom, nejednalo sa o dvojstranný právny úkon a nebolo možné ho považovať za súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Ak odvolateľ argumentoval, že spomínané oznámenie je súčasťou zmluvy o úvere, s uvedeným sa nemožno stotožniť. Vzniku zmluvy predchádza ponuka, následná akceptácia znamená uzavretie zmluvy, ak však táto akceptácia obsahuje nové podmienky, treba ju považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka), pretože predstavuje nový jednostranný prejav vôle účastníka zmluvy. Krajský súd vyhodnotil oznámenie veriteľa zaslané dlžníkovi až následne po uzavretí zmluvy ako jednostranný prejav vôle, ktorý sa mohol stať súčasťou zmluvy až jeho akceptovaním zo strany žalovaného.“ Z uvedených dôvodov neobstojí procesná obrana žalovaného a jeho tvrdenie, že Oznámenie je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy a že splnenie všetkých náležitostí zmluvy treba posudzovať aj s ohľadom na obsah Oznámenia. Súd vychádzajúc zo znenia Zmluvy ku dňu 23.11.2016, kedy ju podpísal žalobca, má za to, že neobsahuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy stanovené kogentnými ustanoveniami § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona č. 129/2010 Z. z., čo má za následok, že úver poskytnutý žalobcovi žalovaným je v súlade s § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov.

29. Žalobca v žalobe namietal výšku úrokovej sadzby, ktorá bola 70,01 % z poskytnutého úveru. V tejto súvislosti ako dôkaz poukázal na internetovú stránku Národnej banky Slovenska, s ktorou sa súd oboznámil a zistil, že priemerné úrokové miery z úverov poskytnuté do domácnosti, pričom išlo o spotrebiteľské a ostatné úvery s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov, sa pohybovali pri úrokovej sadzbe v posudzovanom období, t. j. november 2013 12,93 %. Žalovaný namietal, že ustanovenie § 52 ods. 2 OZ o jeho prednostom používaní na všetky spotrebiteľské vzťahy je prípustný len pre vzťahy založené po jeho účinnosti, preto je potrebné hodnotiť výšku úrokov v predmetnom podľa ustanovenia § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka a v nadväznosti podľa § 53 ods. 6 OZ účinnom v čase uzavretia zmluvy. Z tohto hľadiska nie je potom dojednaný úrok neprimeraný, resp. nie je možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate ani v prípade, ak by boli v rozpore so zákonom. Súd k tomuto tvrdeniu žalovaného poukazuje na závery vyslovené Najvyšším súdom SR sp. zn. 3Mcdo/14/2014, prípadne 3Cdo/87/2017, podľa ktorých je potrebné na všetky vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použiť ustanovenia OZ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, čo sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou ustanovenia § 52 ods. 2 OZ. Súd preto považoval ustanovenia Zmluvy o dojednanom úroku z úveru vo výške 70,01 % ročne za odporujúce dobrým mravom, Podľa § 39, § 41 OZ sú preto tieto ustanovenia neplatné a žalobca nemá povinnosť tieto zaplatiť. Obdobný právny názor čo sa týka žalovaného ako veriteľa a výšky úrokovej sadzby vyslovil aj Okresný súd Nitra v rozhodnutí sp.

zn. 7C/126/2014, Krajský súd Prešov sp. zn. 17Co/296/2015, sp. zn. 17Co/183/2014 zo dňa 20.11.2014, Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 5Co/584/2014 zo dňa 24.9.2014.

30. Žalobca v žalobe namietal aj neplatnosť Dohody uzavretej v bode 8. Zmluvy. Po preskúmaní Dohody súd túto vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy. Na základe tejto Dohody žalovaný umožnil žalobcovi v budúcnosti odložiť splatnosť splátok a za túto službu si žalovaný žiadal odplatu vo výške 215,75 eur, teda 14,38 % z celkovej výšky poskytnutého úveru. Následne ešte žalovaný v rámci zmluvy určil započítanie poplatku vo výške 215,75 eur za túto službu k poskytnutej sume úveru (a teda žalobcovi bola skutočne poskytnutá výška úveru podstatne nižšia, ako je uvedené v zmluve); takýto postup sa považuje za umelé znižovanie celkovej odplaty úveru - žalobca musel už pri poskytnutí úveru zaplatiť poplatok za poskytnutú službu a o túto čiastku sa mu znížil skutočne poskytnutý úver. Spotrebiteľovi sú na základe Dohody o poskytnutí služby vnútené služby, o ktoré vôbec nepožiadaval, ide o záväzok spotrebiteľa zaplatiť za niečo čo mu ani nebolo dodané. Dohoda o poskytnutí služby uzatvorenej v bode 8 Zmluvy bola už súdom vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku (Okresný súd Stará Ľubovňa sp. zn. 1C/125/2013 zo dňa 9.1.2014 určil: " za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti vyhodnotil dohodu o poskytnutí služby v zmysle časti 8. Zmluvy, a to osobitne čo sa týka tam dohodnutého poplatku vo výške 147,88 eur). Obdobný právny názor zaujal aj Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku spisová značka 15Co/39/2016 zo dňa 24.2.2016. Pokiaľ ide o formu dojednaní Dohody, súd konštatuje, že samotný podpis dohody nemožno považovať za splnenie podmienky preukázania individuálne dojednanej zmluvnej podmienky tak, ako to tvrdí žalovaný. Dohoda je nepochybne súčasťou formulárovej zmluvy. OZ obsahuje demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednaní štandardnej formulárovej zmluvy, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 OZ. Žalobca ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu, nemal možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou. V zmluve o revolvingovom úvere v článku 8 je upravená "dohoda o poskytnutí služby". Už len samotné zakotvenie v rámci formulárovej zmluvy nevyvoláva žiadne pochybnosti o tom, že nejde zo strany spotrebiteľa o osobitne vyjednanú zmluvnú podmienku. Žalovaný nepreukázal, že v danom prípade išlo o zmluvnú podmienku, ktorú si vymienil žalobca, resp. že žalobca mal možnosť výberu, či predmetnú dohodu podpíše, alebo nepodpíše, ak chcel, aby mu bol zo strany žalovaného poskytnutý úver. Zmluvné dojednanie v bode 8 tejto úverovej zmluvy nie je formulované tak, že ak spotrebiteľ skutočne chce odklad splátok, môže si ju aktivovať (prípadne vykonať úkon, ktorý by bolo možné považovať za súhlas s jej využívaním za poplatok), ale naopak tak, že za službu napriek tomu, že ju spotrebiteľ ešte nepotrebuje a zjavne ani nechce, zaplatí poplatok vo výške 215,75 eur. Mesačná splátka je vo výške 80,37 eur. Za odklad troch splátok, t. j. splátok vo výške 241,11 eur by mal žalovaný ako spotrebiteľ podľa dojednaní vopred, t. j. už pri uzavretí zmluvy, uhradiť poplatok vo výške takmer dosahujúcej samotný súčet odložených splátok. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach je preto nepochybná.

31. Zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a taktiež termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto je potrebné ju považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Vo vzťahu k bezúročnosti, táto je ešte zdôraznená tým, že súd Zmluvu v časti dojednaní úroku vyhodnotil ako absolútne neplatnú. Taktiež poplatok 215,75 eur žalobca plnil žalovanému na základe podmienky v Zmluve, ktorú súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy. Preto plnenia žalobcu, ktoré platil žalovanému z titulu platenia týchto úrokov a poplatkov, predstavujú na strane žalovaného majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu a neplatného právneho úkonu, čím na jeho strane vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný vydať žalobcovi. Súd preto zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia. Medzi stranami sporu nebola sporná skutočnosť, že z reálne poskytnutého úveru 1.284,25 eur žalobca zaplatil sumu 1.684 eur. Na základe vyššie uvedených dôvodov súd žalobe ako dôvodnej vyhovel, a žalobcovi priznal bezdôvodné obohatenie v rozdiel zaplatenej čiastky úveru a poskytnutej čiastky úveru, tak ako žiadal, vo výške 399,75 eur.

32. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

33. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania a to počnúc odo dňa 1.3.2016 do zaplatenia, z dôvodu že žalobca preukázal, že predžalobnou výzvou zo dňa 22.2.2016 sa obrátil na žalovaného a vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 399,75 eur v lehote najneskôr do 29.2.2016. Súd podotýka, že začiatok omeškania zo strany žalovaného ani namietaný nebol.

36. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Súd žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko bol úspešný v celom rozsahu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku, osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k

vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.